

Brüssel, 1.12.2016
COM(2016) 757 final

2016/0370 (CNS)

**Käibemaksu ajakohastamine piiriülese ettevõtjalt tarbijale suunatud e-kaubanduse
puhul**

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

**millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate
käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul**

{ SWD(2016) 379 final }

{ SWD(2016) 382 final }

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Euroopa Komisjoni eesmärk on võimaldada kaupade ja teenuste vaba liikumist ning tagada, et „üksikisikutel ja ettevõtetel on võimalus pääseda sujuvalt juurde veebis toimuvale ja ka ise veebis tegutseda õiglase konkurentsi tingimustes“. Seoses praeguste käibemaksueeskirjadega on 2015. aasta mai teatises „Euroopa digitaalse ühtse turu strateegia“¹ ja 2016. aasta aprilli teatises käibemaksu tegevuskava kohta „Ühtse ELi käibemaksuala suunas – On aeg otsustada“² pööratud suurt tähelepanu piiriülese e-kaubanduse tõkete kõrvaldamisele, mis tulenevad käibemaksuga seotud ränkadest kohustustest ning olemuslikust neutraalsuse puudumisest, mis kahjustab ELi ettevõtjaid. Kõnealuste ettepanekutega ajakohastatakse praeguseid käibemaksueeskirju, mida kohaldatakse e-kaubanduse suhtes, ning aidatakse muuta käibemaks tulevikukindlamaks.

Tegutsemiseks on sisuliselt kolm põhjust.

- Esiteks, käibemaksukohustuste keerukus on olnud üks peamisi põhjusi, miks mõned ettevõtjad ei tegele piiriülese e-kaubandusega, ja seega tähendab see ühtse turu kättesaamatust paljude ettevõtjate jaoks. Hinnanguliselt on käibemaksukohustuste järgimise kulud keskmiselt 8 000 eurot aastas iga liikmesriigi kohta, kuhu ettevõtja tarnib. See on ettevõtjatele, eelkõige VKEdele, märkimisväärne kulu.
- Teiseks ei ole praegune süsteem neutraalne, kuna seab ELi ettevõtjad selgelt halvemasse olukorda võrreldes ELi mittekuuluvate riikide ettevõtjatega, kes võivad õiguspäraselt ja kõrgel tasemel mittevastavust kasutades teha ELi käibemaksuvabu tarneid. Arvestades, et käibemaksumäär võib olla isegi 27 %, on turg märkimisväärselt moonutatud kolmandate riikide kasuks, kui käibemaksu ei kohaldata.
- Kolmandaks, kehtiva süsteemi keerukus ning praegune erand väikeste saadetiste impordi puhul tähendab, et liikmesriigid kaotavad oluliselt maksutulud. Hinnanguliselt võib piiriülese e-kaubanduse saamata jäänud käibemaks ja mittevastavustest saadav kahju ulatuda kuni 5 miljardi euroni aastas.

Käesoleva ettepaneku ettevalmistamisel viis komisjon parema õigusloome tegevuskava raames läbi õigusloome toimivuskontrolli kehtiva väikese ühe akna (Mini One Stop Shop, MOSS) süsteemi puhul, mida kohaldatakse ettevõtjalt tarbijale suunatud elektrooniliste teenuste suhtes, samuti 2015. aasta muudatuste puhul seoses käibemaksu tekkimise kohaga. Seda hinnangut on ettepanekus nõuetekohaselt arvesse võetud. Eelkõige käsitletakse ettepanekus puudusi ja tõkkeid, millega seisavad silmitsi VKEd ja mikroettevõtjad. ELi-sisese piiriülese künnise kehtestamine 2018. aastal viib 6 500 ettevõtjat praegusest MOSS-süsteemist välja, mis toob nende ettevõtjate jaoks kaasa võimaliku kulude kokkuhoiu 13 miljoni euro ulatuses. Lisaks saab 1000 ettevõtjat kasu 2018. aastal kasutusele võetavatest lihtsustatud nõuetest tõenditele. Künnisest, mida kohaldatakse ka kauba suhtes, kui MOSSi kohaldamist 2021. aastal laiendatakse, saab kasu 430 000 ettevõtjat, mis võimaldab neile kokkuhoiu ligi 860 miljonit eurot.

Algatuse õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse (REFIT) aspekt on samuti seotud uue algatuse peamise eesmärgiga, milleks on „minimeerida koormust, mille põhjustavad piiriülese

¹ COM(2015) 192 (final).

² COM(2016) 148 (final).

e-kaubanduse jaoks erinevad käibemaksusüsteemid.“ Tulemusnäitajate seisukohast on ettepaneku eesmärk vähendada käibemaksunõuete täitmisega seotud kulusid ettevõtjate jaoks 2,3 miljardi euro võrra aastas alates 2021. aastast, suurendades samal ajal liikmesriikidele käibemaksutulu 7 miljardi euro võrra. MOSSi laiendamisega 2021. aastal võetakse arvesse ka teatavaid vajakajäämisi, mis tuvastati 2015. aasta algatuse REFIT hindamise käigus, nagu vajadus koduriigi eeskirjade järele seoses arvete esitamise nõuetega, auditite koordineerimine, maksumaksjatega suhtlemine ning eelkõige künnise kehtestamine nii kaupade tarnijatele kui ka teenuste osutajatele.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas kehtivate sätetega**

Ettepaneku üldeesmärgid on siseturu tõrgeteta toimimine, ELi ettevõtjate konkurentsivõime ja vajadus tagada digitaalmajanduse tõhus maksustamine. Ettepanek on kooskõlas käibemaksu sihtriigis maksustamise põhimõtte tulevase kohaldamisega, nagu on sätestatud hiljutises käibemaksu tegevuskavas, mida on nõukogu toetanud³.

Lisaks käibemaksu tegevuskavale on ettepanek määratletud olulise algatusena nii Euroopa digitaalse ühtse turu strateegias⁴ kui ka ühtse turu strateegias⁵ ja e-valitsuse tegevuskavas⁶.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artikkel 113. Kõnealusel artiklis on sätestatud, et nõukogu, kes teeb otsuse ühehäälselt seadusandliku erimenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ning majandus- ja sotsiaalkomiteega, võtab vastu sätteid ühtlustamiseks liikmesriikide eeskirju kaudse maksustamise valdkonnas.

- **Subsidiaarsus**

Ettepanek on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega, kuna peamised kindlaks tehtud probleemid (moonutav mõju, kõrged halduskulud jne) tulenevad kehtivast käibemaksu direktiivist ja sellega seotud õigusaktidest. Arvestades, et käibemaks on liidu tasandil ühtlustatud maks, ei saa liikmesriigid ise kehtestada erinevad eeskirju ja seega on kõikideks piiriülese e-kaubanduse käibemaksusüsteemi ajakohastamise algatusteks vaja komisjoni ettepanekut käibemaksudirektiivi muutmiseks. Ettepanek annab selgelt lisaväärtust sellele, mida on võimalik saavutada liikmesriigi tasandil, arvestades, et peamine lihtsustamine on MOSS-süsteem, mida kohaldatakse kõikides liikmesriikides ja mis on kättesaadav ettevõtjatele, et lihtsalt ja tõhusalt arvutada kõikides liikmesriikides tasumisele kuuluvat maksu. Pehmel õigusel põhinev lähenemisviis, näiteks liikmesriigid kohaldavad MOSSi vabatahtlikult, ei ole teostatav, sest see on erand tavaeeskirjadest, mistõttu on vaja koordineeritud lähenemisviisi, mida toetab IT-taristu.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanek on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, st see ei lähe kaugemale, kui on vajalik, et saavutada aluslepingute eesmärgid, eelkõige ühtse turu sujuv toimimine. Subsidiaarsuse seisukohast ei saa liikmesriigid lahendada probleeme ja kõrvaldada probleemide põhjuseid ilma ettepanekuta käibemaksudirektiivi muutmiseks. Ettepaneku proportsionaalsusel on mitmeid olulisi aspekte. Esiteks, ettepaneku rakendamisega kahes

³ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

⁴ COM(2015) 192 (final).

⁵ COM(2015) 550 (final).

⁶ COM(2016) 179 (final).

etapis tunnistatakse, et teatavaid meetmeid, nt künnist ja lihtsustatud kohustusi, võidakse juba kohaldada 2018. aastal, ilma et oleks vaja arendada IT-lahendusi. Siiski on ettepaneku peamiste elementide rakendamise tähtaeg 2021, millega tõdetakse, et liikmesriigid vajavad asjakohast ajavahemikku, et tagada IT süsteemide arendamine ja katsetamine. See võimaldab ka täiendavaid konsultatsioone ettevõtjatega. Teiseks nenditakse, et kuigi tolliasutuste jaoks tekib probleeme, pidades silmas, et käibemaksuvabastuse kaotamine väikesemahulisel impordil põhjustab olulise kasvu saadetiste arvus, millelt tuleb koguda käibemaksu, leevendavad seda lihtsustamine MOSS imporditava kaudu kõikide alla 150 euro väärtuses saadetiste puhul, liikmesriikide käibemaksutulu kasv 7 miljardi euro võrra aastas ning võrdsed võimalused ELi ettevõtjatele, kes praegu on ebasoodsamas olukorras.

- **Vahendi valik**

Ettepanekuga on vaja muuta nelja õigusakti. Peamised muudatused tehakse direktiivis 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁷ („käibemaksudirektiiv“) ja määruses (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas⁸. Suhteliselt väikesed muudatused tehakse direktiivis 2009/132/EÜ direktiivi 2006/112/EÜ artikli 143 punktide b ja c rakendusala määramise kohta seoses teatavate kaupade käibemaksuvabastusega nende lõplikul importimisel⁹ ning määruses (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed¹⁰.

3. JÄRELHINDAMISTE TULEMUSED, KONSULTEERIMINE SIDUSRÜHMADEGA JA MÕJUHINNANGUD

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Konsultatsioonistrateegial oli kaks peamist eesmärki. Esimene eesmärk oli aidata koostada analüüs REFITi raames käibe tekkimise koha ja MOSSi muudatuste kohta 2015. aastal ning teine eesmärk oli koguda sidusrühmade arvamusi komisjoni tegevuse kohta digitaalse ühtse turu strateegia raamistikus käibemaksu ajakohastamiseks piiriülese e-kaubanduse puhul.

Konsultatsiooniprotsessil koosnes neljast peamisest aspektist.

- (1) Konsultatsioonid ja sidusrühmade seminarid, mida korraldas Deloitte uuringu „Piiriülese e-kaubanduse moderniseerimise võimalused“ raames (veebruar 2015 – juuli 2016);
- (2) Fiscalis seminar (september 2015, Dublin) liikmesriikide ja ettevõtjatega;
- (3) Sihipärased konsultatsioonid põhiliste sidusrühmadega;
- (4) Avalik konsultatsioon¹¹.

Erinevate võimaluste mõju VKEdele on olnud kõnealuse mõjuhinna keskmise eesmärk. On võetud erimeetmeid, et mõista ja lahendada VKEde probleeme, mis on mõjutanud hinnangut nii kvantitatiivses kui ka kvalitatiivses mõttes. Sellega seoses toimus veebipõhine uuring, mis

⁷ ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

⁸ ELT L 268, 12.10.2010, lk 1.

⁹ ELT L 292, 10.11.2009, lk 5.

¹⁰ ELT L 77, 23.3.2011, lk 1.

¹¹

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2015_vat_cross_border_ecommerce_en.htm

Komisjon sai umbes 370 vastust. Kõik vastused on kättesaadavad DG TAXUDI veebisaidilt:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/public-consultation-results_en.xlsx

oli konkreetselt suunatud väike- ja mikroettevõtjatele ning neid esindavatele rühmadele, ja komisjon tagas, et VKEd olid esindatud sidusrühmade konverentsil.

Täiendavad üksikasjad on esitatud mõjuhinna 2. lisas „Ülevaatlik aruanne sidusrühmadega konsulteerimisest“.

Probleemid, mida ettevõtjad ja ettevõtjate ühendused, sealhulgas väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad, nende konsultatsioonide käigus tõstatasid, olid peamiselt seotud käibe tekkimise koha ja MOSSi muudatustega 2015. aastal asjaomaste teenuste puhul (vajadus künniseks, koduriigi eeskirjade kasutamine teatavate konkreetsete käibemaksukohustuste puhul, nagu arvete esitamine ja andmete säilitamine, auditi koordineerimine jne) ning käesolev ettepanek kajastab neid suures osas.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Komisjon kasutas Deloitte'i uuringus „VAT Aspects of cross-border e-commerce – Options for modernising“ (veebbruar 2015 – juuli 2016) esitatud analüüsi 1., 2., ja 3. osa. Uuring on avaldatud komisjoni veebisaidil järgmisel aadressil: http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/reports_published/index_en.htm.

Uuringul oli kolm eesmärki. Esiteks, teha majanduslik analüüs e-kaubanduse käibemaksu aspektide kohta praeguste käibemaksueeskirjade raames (1. osa). Teiseks, hinnata piiriülese e-kaubanduse käibemaksu aspektide ajakohastamise valikuvõimaluste mõju (2. osa). Kolmandaks, hinnata telekommunikatsiooniteenuste, raadio- ja teleringhäälinguteenuste ja elektrooniliste teenuste (edaspidi „elektroonilised teenused“) käibe tekkimise koha muudatuste ja sellega seotud MOSSi kohaldamist, mis jõustusid 2015. aasta jaanuaris (3. osa).

Lisaks korraldati kaks kohtumist ekspertidega. Programmi „Fiscalis 2020“ seminar korraldati 2015. aasta septembris Iirimaal ning seal osalesid nii liikmesriikide käibemaksueksperdid kui ka ettevõtjad. Seminari peamine eesmärk oli hinnata 2015. aasta käibe tekkimise koha ja MOSSi muudatust ning käibemaksu ajakohastamise võimalusi piiriülese e-kaubanduse jaoks, mis olid lisatud ettepaneku esialgsele mõjuhinna. Teine „Fiscalis 2020“ ja „Customs 2020“ seminar toimus 2016. aasta aprillis Rootsis, kus liikmesriikide maksu- ja tolliekspertid käsitlesid peamiselt ettepaneku impordi osa (käibemaksuvabastuse kaotamine väikeste saadetiste impordi puhul ning MOSSi laiendamine väikesaadetiste importimisele kuni 150 euro väärtuses).

Mõlemad kohtumised andsid häid tulemusi ning kohtumiste jooksul saadud soovitusi kaaluti käesolevas ettepanekus.

- **Mõju hindamine**

Ettepanekuga kaasnevat mõjuhinna analüüsis õiguskontrollikomitee 22. juunil 2016. Komitee andis ettepanekule positiivse hinnangu, lisades mõned soovitusel, mida on arvesse võetud. Komitee arvamus ja soovitusel on esitatud käesolevale ettepanekule lisatud mõjuhinna käsitleva komisjoni talituste töödokumendi 1. lisas. Kommenteeritud kokkuvõtte on kättesaadav aadressil: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/digital-single-market-modernising-vat-cross-border-ecommerce_en.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Käesolev ettepanek kuulub programmi REFIT raamesse ja sellega seoses hinnati 2015. aasta muudatusi elektrooniliste teenuste käibe tekkimise koha osas ja nende teenustega seotud

MOSS-süsteemi rakendamist. Hinnang näitab, et MOSS-süsteem on ettevõtjatele säästnud 500 miljonit eurot võrreldes otsese registreerimis- ja maksesüsteemiga – s.o keskmiselt 41 000 eurot ettevõtja kohta. See on 95% vähenemine võrreldes otsese registreerimisega.

MOSSi hindamine on olnud väga kasulik tagamaks, et uus algatus tunnustab 2015. aasta muudatuste positiivseid jooni ja võtab arvesse mis tahes vajakajäämisi. Näiteks sisaldab käesolev ettepanek 2018. aastal piiriülese künnise sisseviimist, mida kohaldatakse 2015. aasta muudatustega hõlmatud teenuste suhtes, ning kahe tõendi nõude kaotamist elektrooniliste teenuste osutajate puhul, kelle käive on väiksem kui 100 000 eurot (nn pehme maandumine).

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek peaks suurendama liikmesriikide käibemaksutulu 2021. aastaks 7 miljardi euro võrra aastas. Käesoleva ettepanekuga vähendatakse ettevõtjate halduskoormust hinnanguliselt 2,3 miljardi euro võrra aastas.

Kulud liikmesriikide jaoks peaks olema piiratud, võttes arvesse, et MOSS-süsteemi laiendamine on olemasoleva IT-süsteemi arendamine.

5. MUUD KÜSIMUSED

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Rakendamise järele valvab halduskoostöö alaline komitee (SCAC). 2015. aasta muudatuste puhul abistab SCACi infotehnoloogia alaline komitee (SCIT).

- **Ülevaade ettepaneku peamistest sätetest**

Ettepaneku peamised sätted on järgmised:

- (1) laiendada olemasolevat MOSS-süsteemi ühendusesisesele materiaalsete kaupade ja muude kui elektrooniliste teenuste kaugmüügile, samuti kaupade kaugmüügile kolmandatest riikidest;
- (2) võtta kasutusele lihtsustatud kord impordi käibemaksu deklareerimiseks ja tasumiseks importijate puhul, kelle tooted on mõeldud lõpptarbijatele, kui käibemaksu ei ole makstud MOSS-süsteemi kaudu;
- (3) kaotada kehtivad ühendusesisesed kaugmüügi künnised, mis põhjustavad ühtsel turul moonutusi;
- (4) kaotada kehtiv käibemaksuvabastus väikesaadetiste importimisel kolmandate riikide tarnijatelt, mis asetab ELi müüjad ebasoodsamasse olukorda;
- (5) kehtestada ühised kogu ühendust hõlmavad lihtsustusmeetmed, sealhulgas käibemaksukünnis kaupade ja elektrooniliste teenuste ühendusesisesese müügi puhul, et aidata väikseid e-kaubandusega alustavaid idufirmasid, ning lihtsustada tarbijate identifitseerimise eeskirju;
- (6) võimaldada ELi müüjatel kohaldada koduriigi eeskirju sellistes valdkondades nagu arvete esitamine ja andmete säilitamine; ning
- (7) suurendada koordineerimist liikmesriikide vahel, kui auditeeritakse piiriüleseid ettevõtjaid, kes kasutavad käibemaksusüsteemi suure vastavusmäära tagamiseks.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Artikkel 1 – muudatused käibemaksudirektiivis – sätted , mis jõustuvad 1. jaanuaril 2018.

Artikli 1 punktis 1 selgitatakse käibemaksudirektiivi artiklit 28, kajastades käibemaksukomitees toimunud arutelusid. Sättele lisatakse väljend „sealhulgas juhul, kui sel eesmärgil kasutatakse telekommunikatsioonivõrku, liidest või portaali“, et selgitada kõnealuse artikli kohaldamist ka juhul, kui teenust pakutakse vahendaja või kolmanda isiku kaudu, kes tegutseb enda nimel, kuid teise isiku eest, ja kasutab tarne tegemiseks elektroonilise liidest.

Artikli 1 punktides 2–7 tehakse mitmeid muudatusettepanekuid kehtivas maksustamise erikorras elektrooniliste teenuste puhul, mida osutavad ühendusevälised maksukohustuslased mittemaksukohustuslastele, kes on sätestatud käibemaksudirektiivi XII jaotise 6. peatükis. Parandusettepanekud, mis ei nõua elektroonilise registreerimise ja maksete süsteemi (MOSS) muutmist ja võimaldavad kõnealuseid teenuseid osutavatel ettevõtjatel, kes tarnivad ühenduses asuvatele klientidele, registreerida, deklareerida ja maksta käibemaksu ühes liikmesriigis (edaspidi „Mini-One-Stop-Shop“ ehk „MOSS“), ja mis tulenevad MOSSi hindamisest, sealhulgas kaubandusalastest konsultatsioonidest, on järgmised.

- (1) Punkt 2: käibemaksudirektiivi artiklile 58 lisatakse lõiked 2–5, et kehtestada 10 000 euro suurune künnis, millest allapoole jäävate teenuste osutamise koht, mida võib hõlmata ühendusesise elektrooniliste teenuste erikorraga, jääb teenuseosutaja liikmesriigi hallata. See peaks olema siiski maksukohustuslaste jaoks vabatahtlik, et võimaldada neil kasutada MOSSi niikuinii, nt kui ühe kalendriaasta jooksul jääb nende käive märkimisväärselt alla künnise.
- (2) Punkt 3: käibemaksudirektiivi artiklit 219a muudetakse nii, et kohaldatakse registreerimisliikmesriigi arvete esitamise eeskirju. Sellest tulenevalt peaksid tarnijad võtma arvesse ühe liikmesriigi arvete esitamise eeskirju, selmet võtta arvesse iga liikmesriigi eeskirju, kellele tarneid tehakse, nagu see on täna.
- (3) Punktid 4 ja 5: maksukohustuslased, kelle asukoht ei ole ühenduses, kuid kes on käibemaksukohustuslasena registreeritud mõnes liikmesriigis (nt kuna teevad selles liikmesriigis vahel käibemaksuga maksustatavaid tehinguid), ei või kasutada väljaspool ühendust registreeritud maksukohustuslaste erikorda „liiduväline kord“, ega ka erikorda nende maksukohustuslaste jaoks, kes asuvad ühenduses („liidu kord“). Seega nad ei saa nad praegu kasu MOSSist ja peavad ennast käibemaksukohustuslasena registreerima igas liikmesriigis, kuhu nad tarnivad elektroonilisi teenuseid. Selleks et kõnealused maksukohustuslased saaksid kasutada liiduvälist korda, jäetakse käibemaksudirektiivi artiklist 358a mõiste „ühenduseväline maksukohustuslane“ puhul välja sõnad „ja kes ei ole muidu kohustatud ennast käibemaksukohustuslasena registreerima“ ning artikli 361 lõike 1 punkti e kohandatakse vastavalt.
- (4) Punktid 6 ja 7: Käibemaksudirektiivi artikli 369 lõiget 2 ja artikli 369k lõiget 2 muudetakse nii, et andmete säilitamise tähtajad vastavalt liiduvälise korra ja liidu korra puhul on maksukohustuslase registreerimisliikmesriigis kehtivad tähtajad, mitte praegune 10 aastat, mis ületab suuresti enamikus liikmesriikides kehtivaid andmete säilitamise nõudeid.

Artikkel 2 – muudatused käibemaksudirektiivis – sätted , mis jõustuvad 1. jaanuaril 2021 – MOSS-süseemi laiendamine

Nimetatud artikkel sisaldab sätteid, mida on vaja käibemaksudirektiivi XII jaotise 6. peatükis sätestatud elektrooniliste teenuste maksustamise erikorra laiendamiseks muudele teenustele ja kaupade kaugmüügile nii ühenduse sees kui ka väljaspool ühendust. Seega võib

käibemaksudirektiivi artiklis 358 sätestatud määratlused välja jätta, kuid kaugmüügi määratlus tuleb lisada (punkt 11). Kõnealus esitatakse ka mitmed praeguse erikorra edasised täiustused. Kavandatud jõustumise kuupäev on 1. jaanuar 2021, kuna nende muudatuste puhul on vaja sätestada üksikasjalikud rakendussätted ning kohandada IT-süsteeme käibemaksukohustuslasena registreerimiseks ja käibemaksu deklareerimiseks ja tasumiseks (MOSS).

1. Erikord väljaspool ühendust registreeritud maksukohustuslaste puhul, kes osutavad teenuseid mittemaksukohustuslastele ühenduses (liiduväline kord)

Ettepanekuga laiendatakse registrijärgset asukohta mitteomavate maksukohustuslaste, kes osutavad ühenduses mittemaksukohustuslastele elektroonilisi teenuseid (käibemaksudirektiivi XII jaotise 6. peatüki 2. jagu), erikorda muudele teenustele. Selleks tuleb käibemaksudirektiivis teha järgmised muudatused.

- Artiklile 358a lisatakse „tarbimisliikmesriigi“ määratlus, sätestades et see on liikmesriik, kus peaks toimuma teenuste osutamine vastavalt käibemaksudirektiivi V jaotise 3. peatükile (punkt 13).
- Väljend „telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- või elektroonilised teenused“ asendatakse väljendiga „teenused“ nii käibemaksudirektiivi 2. jao pealkirjas (punkt 12) kui ka artiklites 359, 363, 364 ja 365 (punktid 14, 16 ja 17);

Lisaks esitatakse kava kaks täiendavat parandust, mis tulenevad MOSSi hindamisest (punkt 17):

- käibemaksudirektiivi artikli 364 muudatus, millega pikendatakse käibedeklaratsiooni esitamise tähtaega 20 päevalt 30 päevale pärast maksustamisperioodi lõppu;
- käibemaksudirektiivi artikli 365 muudatus (punktid 14, 16 ja 17), milles sätestatakse, et käibedeklaratsioonide parandused saab teha järgmises deklaratsioonis, mitte selles deklaratsioonis, millega parandused on seotud.

2. Erikord ühendusesisese kaupade kaugmüügi ja teenuste puhul, mida tarnivad ja osutavad maksukohustuslased, kelle asukoht on ühenduses, aga mitte tarbimisliikmesriigis (liidu kord)

Ettepanekuga laiendatakse erikorda elektroonilisi teenuseid osutavate maksukohustuslaste puhul, kelle asukoht on ühenduses, aga mitte tarbimisliikmesriigis (käibemaksudirektiivi XII jaotise 6. peatüki 3. jagu) muudele teenustele, mida osutavad mittemaksukohustuslased, ja ühendusesisesele kaupade kaugmüügile. Selleks tuleb käibemaksudirektiivis teha järgmised muudatused.

- Käibemaksudirektiivi artiklile 369a lisatakse mõiste „ühendusesisene kaupade kaugmüük“ (punkti 20 alapunkt a). Mõiste on määratletud osutusega käibemaksudirektiivi artikli 33 lõikele 1. Ettepanekus selgitatakse ka artikli 33 lõiget 1 vastavalt käibemaksukomitee suunistele. Kuna tarnijatel, kes tegelevad ühendusesisese kaupade kaugmüügiga, on võimalik kasutada MOSSi ning deklareerida ja tasuda käibemaksu kogu oma kaugmüügi eest ühes liikmesriigis, kaotatakse ettepanekuga kehtivad künnised, mis on sätestatud käibemaksudirektiivi artiklis 34, millest allpool on kaugmüük käibemaksustatav liikmesriigis, kus vedu või lähetamine algab (punktid 3 ja 4). Need künnised asendatakse künnisega 10 000 eurot mikroettevõtjatele, millest allpool on erikorraga hõlmatud tarnete koht jätkuvalt liikmesriigis, kus tarnija asub (punktid 5 ja 6). Ettepaneku artikli 1 punkti 2 kohaselt kohaldatakse seda künnist alates 1. jaanuar 2018 üksnes elektrooniliste teenuste suhtes. Alates 2021. aastast peaks see künnis muutuma üldiseks künniseks, mida

kohaldatakse nii elektrooniliste teenuste kui ka ühendusesisese kaupade kaugmüügi korral. Seetõttu tuleks see artiklist 58 välja jätta ja lisada käibemaksudirektiivi V jaotisi uude peatükki 3a (uus artikkel 59c). Kohustus esitada arve ühendusesisese kaugmüügi puhul, mis on sätestatud artikli 220 lõike 1 punktis 2, tuleks välja jätta, kui on kasutatud kõnealust erikorda (punkt 9), kuna see kohustus on seotud praeguse ühendusesisese kaugmüügi korruga, mis nõuab järelevalvet riiklikult kehtestatud künniste üle.

- Käibemaksudirektiivi artiklile 369a lisatakse mõiste „tarbimisliikmesriik“ (punkti 20 alapunkt b). See on liikmesriik, kus peaks vastavalt käibemaksudirektiivi V jaotise 3. peatükile toimuma teenuste pakkumine, või kaugmüügi puhul liikmesriik, kus kaupade lähetamine või vedu tarbijale lõpeb;
- Käibemaksudirektiivi 3. jao pealkirja ning artiklite 369b, 369c, 369e, 369f, 369h, 369i, 369j ja 369k muutmise kõnealuse jao kohaldamisala laiendamise tõttu (punktid 19, 21 ja 23–28). Eelkõige asendatakse väljend „maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole tarbimisliikmesriigis“ väljendiga „maksukohustuslane, kes kasutab käesolevat korda“, kuna tarbimisliikmesriigis mitteasumise nõuet ei kohaldata kaupade ühendusesisese kaugmüügi puhul;
- Käibedeklaratsiooni sisu laiendamine käibemaksudirektiivi artikli 369g lõikes 1, et hõlmata ka andmeid, mis käsitlevad kaupade kaugmüüki (punkt 24). Maksukohustuslased, kes tegelevad selle erikorra raames nii teenuste osutamise kui ka kaupade kaugmüügiga, peaksid saama deklareerida mõlemat liiki tarneid samas käibedeklaratsioonis. Käibemaksudirektiivi uue artikli 369g lõikega 2 on ette nähtud, et kui maksukohustuslane tarnib kõnealuse erikorra alusel kaupu eri liikmesriikidest, tuleb käibedeklaratsioonis esitada kõnealused tarded tarbimisliikmesriikide kaupa iga lähteliikmesriigi puhul. See säte on sarnane käibemaksudirektiivi praeguse artikli 369g teise lõiguga elektrooniliste teenuste osutamise kohta, millest nüüd saab käibemaksudirektiivi artikli 369g lõige 3.

Liiduvälise korra puhul pikendatakse ettepanekuga käibedeklaratsiooni esitamise tähtaega 20 päevalt 30 päevale pärast käibemaksudirektiivi artiklis 369f sätestatud maksustamisperioodi lõppu ning käibemaksudirektiivi artikli 369g lõikes 4 sätestatakse, et käibedeklaratsioonide parandused saab teha järgmises deklaratsioonis, mitte selles deklaratsioonis, millega parandused on seotud. (punkt 24).

Lõpetuseks selgitatakse käibemaksudirektiivi artikli 14 lõike 2 punkti c (punkt 1), mis on sarnane selgitusega käibemaksudirektiivi artiklis 28 (artikli 1 punkt 1), et selgitada kõnealuse artikli kohaldamist ka juhul, kui kaupade internetimüük toimub vahendaja või kolmanda isiku kaudu, kes tegutseb enda nimel, kuid teise isiku eest ja kes kasutab tarne tegemiseks elektroonilist liidest (nt elektrooniline platvorm).

3. *Erikord kaupade kaugmüügiks, mis on imporditud kolmandatest riikidest või kolmandatelt territooriumidelt ja mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot (impordikava)*

Käibemaksudirektiivi XII jaotise 6. peatüki XII jaotisele lisatakse uus 4. jagu, millega luuakse luua erikord, mida kohaldatakse selliste kaupade kaugmüügi suhtes, mis on imporditud kolmandatest riikidest või kolmandatelt territooriumidelt (punkt 29). Kõnealusel jaol on sama struktuur ja see tugineb samadele põhimõtetele nagu 6. peatüki 2. ja 3. jaos esitatud erikorrad.

Artiklis 369l sätestatakse mõisted, mida kõnealuses jao suhtes kohaldatakse. Mõiste „kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüük“ määratleb kõnealuse erikorra

kohaldamisala, mis hõlmab sellistes saadetistes sisalduvaid kaupu, mille tegelik väärtus¹² ei ületa 150 eurot ning mille tarnekohta reguleeritakse käibemaksudirektiivi artikli 33 lõikega 2. Praegu on seal kaugmüügiga müüdnud kaubad imporditakse muusse liikmesriiki kui soetajale lähetatud või veetud kaupade sihtliikmesriik, siis loetakse kaupade lähetamise või veo riigiks impordi liikmesriiki. Selleks et erikorda saaks kasutada ka juhul, kui liikmesriik, kus klient asub, ja importiv liikmesriik on samad, lisatakse artikli 33 lõikele 2 teine lõik, mis tekitab maksustatava sündmuse selles liikmesriigis, kus erikorda kasutatakse (lõike 2 punkt b). Vaja on määratleda mõiste „vahendaja“, sest ühenduses mitteasuvad müüjad peaksid saama määrata ühenduses asuva isiku, kes täidaks käibemaksukohustusi käesoleva erikorra alusel tema nimel ja eest. Milline liikmesriik võib olla „registreerimisliikmesriik“, sõltub sellest, kas tarnija on asutatud või omab püsivat tegevuskohta ühenduses ja sellest, kas müüja on määranud vahendaja. „Tarbimisliikmesriik“ osutab liikmesriigile, kus lõpeb vedu soetajale.

Artiklis 369m sätestatakse, kellel on õigus kasutada kõnealust erikorda. Ettepaneku kohaselt peab tarnija, kelle asukoht ei ole ühenduses, määrama vahendaja, välja arvatud juhul, kui teda on nõuetekohaselt volitanud registreerimisliikmesriik või kui ta on asutatud riigis, kellega EL on sõlminud vastastikuse abi lepingu. Asjaomaste riikide loetelu tuleks kehtestada komisjoni rakendusmäärusega.

Artikliga 369n nähakse ette, et käibemaks muutub sissenõutavaks, kui makse on aktseptitud. Seda sätet on vaja, et määrata kindlaks, millised tarned tuleks lisada korralisele käibedeklaratsioonile.

Artiklid 369o–369x kordavad kahe ülejäänud erikorra sätteid, mis käsitlevad registreerimist, käibedeklaratsioone, käibemaksu tasumist ja arvestuse pidamist. Tuleb märkida, et artikkel 369s sisaldab ainult imporditava puudutavat sätet, mis näeb ette, et importimise suhtes ei tohiks liikmesriigid kehtestada ühtegi täiendavat deklareerimise kohustust peale korralise käibedeklaratsiooni.

Kui käibemaks deklareeritakse kõnealuse erikorra kohaselt, ei peaks enam kauba importimisel käibemaksu maksuma. Seepärast tuleks sellisele impordile sätestada erand. Kõnealune erand lisatakse käibemaksudirektiivi artikli 143 lõikele 1. Et toll saaks neid saadetisi importimisel tuvastada, tuleks neile esitada kehtiv käibemaksukohustuslasena registreerimise number, mis tõendab käibemaksu deklareerimist erikorra alusel, hiljemalt impordideklaratsiooni esitamise ajal (punkt 7).

Kuigi kõnealune kava on seotud peamiselt kaugmüügiga lõpptarbijatele, ei saa välistada, et maksukohustuslased teevad oste veebi kaudu ärilisel eesmärgil väljaspool ühendust asuvalt müüjalt, kasutades seda erikorda. Et lubada maksukohustuslastel kasutada õigust arvata selliste ostude pealt makstud käibemaks maha, lisatakse artiklile 178 uus punkt g, milles sätestatakse mahaarvamiseõiguse kasutamise tingimused (punkt 8).

4. *Erikord impordi käibemaksu deklareerimiseks ja tasumiseks kaupade kaugmüügi puhul kolmandatest riikidest või kolmandatelt territooriumidelt, kus imporditava ei kasutata*

Lihtsustamismeetmed võetakse kasutusele sellise kauba jaoks, mis sisalduvad saadetistes, mille väärtust käibemaksu arvutamisel ei arvestata imporditava kaudu, mis on esitatud eespool 3. jaos (punkt 30). Sellise impordi puhul peaksid liikmesriigid võimaldama kaupa tollile esitaval isikul (tavaliselt postiettevõtjad või kullerid) teatada ja tasuta nende saadetiste impordi käibemaks elektrooniliselt kuudeklaratsiooni alusel selle isiku eest, kellele kaup on saadetud. Et deklareerimist veelgi lihtsustada, tuleks nende kaupade suhtes süstemaatiliselt kohaldada harilikku käibemaksumäära, välja arvatud juhul, kui isikud, kellele kaup on

¹² Tegelik väärtus on kauba eraldiseisev väärtus, mis ei hõlma kindlustust ja vedu.

saadetud, taotlevad konkreetselt vähendatud maksumäära kohaldamist. Kõnealusel juhul nõutakse siiski standardtollideklaratsiooni.

Artikkel 3 – Direktiivi 2009/132/EÜ muutmine

Direktiivi 2009/132/EÜ IV jaotise (artiklid 23 ja 24) on sätestatud erand impordi puhul, mis on väikese väärtusega ja ei ületa 10–22 eurot (summa, mille määrab kindlaks iga liikmesriik). Kuna erikorra (ja seega ka MOSSi) kasutamine võimaldab käibemaksu deklareerida ja maksta internetis tellitud kaupade impordilt ja seega oluliselt lihtsustada käibemaksu kogumist, puudub vajadus säilitada käibemaksuvabastus. Seetõttu kaotatakse ettepanekuga kõnealune erand alates 1. jaanuarist 2021, mis on impordikava kavandatud jõustumise kuupäev.

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust¹,

²võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- 1) Nõukogu direktiivis 2006/112/EÜ³ on sätestatud käibemaksustamise erikord ühendusevälistele maksukohustuslastele, kes osutavad telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- ja elektroonilisi teenuseid mittemaksukohustuslastele.
- 2) Nõukogu direktiivis 2009/132/EÜ⁴ on sätestatud käibemaksuvabastus väikese väärtusega väikesaadetiste impordi puhul.
- 3) 1. jaanuaril 2015 alanud kõnealuste erikordade hindamisel tuvastati mitmeid täiustamist vajavaid valdkondi. Esiteks tuleks vähendada liikmesriigis asuvate mikroettevõtjate koormust, kes osutavad mõnikord kõnealuseid teenuseid teistes liikmesriikides ja peavad täitma käibemaksukohustust muus liikmesriigis kui nende asukohaliikmesriik. Seepärast tuleks kogu ühenduses kehtestada künnis, mille ulatuses on need teenused käibemaksuga maksustatavad ettevõtja asukohaliikmesriigis. Teiseks on väga koormav arve esitamise ja arvestuse pidamise nõuete täitmine kõikides liikmesriikides, kus teenuseid osutatakse. Seega peaks ettevõtjate halduskoormuse vähendamiseks arvete esitamise ja arvestuse pidamise eeskirjade puhul lähtuma erikorda kasutava tarnija registreerimisliikmesriigi eeskirjadest. Kolmandaks, maksukohustuslased, kelle asukoht ei ole ühenduses, kuid kes on käibemaksukohustuslasena registreeritud mõnes liikmesriigis (nt kuna teevad selles liikmesriigis vahel käibemaksuga maksustatavaid tehinguid), ei või kasutada väljaspool ühendust registreeritud maksukohustuslaste erikorda ega ka erikorda nende maksukohustuslaste jaoks, kes asuvad ühenduses. Seetõttu tehakse ettepanek, et

¹ ELT C ..., ..., lk ...

² ELT C ..., ..., lk ...

³ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

⁴ Nõukogu 19. oktoobri 2009. aasta direktiiv 2009/132/EÜ direktiivi 2006/112/EÜ artikli 143 punktide b ja c rakendusala määratluse kohta seoses teatavate kaupade käibemaksuvabastusega nende lõplikul importimisel (ELT L 292, 10.11.2009, lk 5).

kõnealustel maksukohustuslastel tuleks lubada kasutada selliste maksukohustuslaste jaoks ette nähtud erikorda, kelle asukoht ei ole ühenduses.

- 4) Lisaks on 1. jaanuaril 2015 jõustunud erikordade, mis hõlmavad telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- või elektroonilisi teenuseid, hindamine näidanud, et nõue esitada käibedeklaratsioon 20 päeva jooksul pärast deklaratsioonis nimetatud maksustamisperioodi on liiga lühike, eelkõige telekommunikatsioonivõrgu, liidese või portaali kaudu pakutavate teenuste puhul, kui eeldatakse, et võrgu, liidese või portaali kaudu osutatavaid teenuseid osutab võrgu, liidese või portaali käitaja, kes peab käibedeklaratsiooni täitmiseks koguma iga üksiku teenuseosutaja käest. Hindamine on samuti näidanud, et nõue teha parandusi maksustamisperioodi käsitlevates käibedeklaratsioonides on maksukohustuslastele väga koormav, sest seetõttu peavad nad taasesitama mitmeid käibedeklaratsioone igas kvartalis. Seetõttu tuleks käibedeklaratsiooni esitamise tähtaega pikendada 20 päevalt 30 päevani alates maksustamisperioodi lõpust ning maksukohustuslastel tuleks lubada parandada käibedeklaratsioone järgmises deklaratsioonis, mitte selles deklaratsioonis, millega parandused on seotud.
- 5) Vältimaks olukorda, et maksukohustuslased, kes osutavad telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- või elektroonilisi teenuseid mittemaksukohustuslastele, peavad ennast käibemaksukohustuslasena registreerima igas liikmesriigis, kus need teenused on käibemaksuga maksustatud, peaksid liikmesriigid lubama selliseid teenuseid osutavatel maksukohustuslastel kasutada IT-süsteeme käibemaksukohustuslasena registreerimiseks ning käibemaksu deklareerimiseks ja tasumiseks, mis võimaldaks neil nende teenuste eest käibemaksu deklareerida ja maksta ühes liikmesriigis.
- 6) Selgitamaks selliste sätete kohaldamisala, mis käsitlevad olukordi, kus kaupu või teenuseid ostetakse ja tarnitakse edasi järgmisele ostjale, tuleks osutada elektroonilise suhtluse uutele võimalustele, mille kaudu tehinguid sõlmitakse, võttes arvesse tehnoloogia arengut.
- 7) Siseturu väljaarendamine, üleilmastumine ja tehnoloogiline areng on kaasa toonud elektroonilise kaubanduse ja kaugmüügi plahvatusliku kasvu, mistõttu on kasvanud ka kaupade kaugmüük nii ühest liikmesriigist teise kui ka kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest ühendusse. Direktiivide 2006/112/EÜ ja 2009/132/EÜ asjaomaseid sätteid tuleks selle arenguga kohandada, võttes arvesse sihtkohariigis maksustamise põhimõtet, vajadust kaitsta liikmesriikide maksutuluseid ning luua võrdsed tingimused ettevõtjate jaoks ja vähendada nende halduskoormust. Erikorda telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- või elektroonilisi teenuste puhul, mida osutavad maksukohustuslased, kelle asukoht on ühenduses, aga mitte tarbimisliikmesriigis, tuleks seega laiendada ühendusesisesele kaupade kaugmüügile ning sarnane erikord tuleks kehtestada imporditud kaupade kaugmüügi puhul kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest.
- 8) Ühendusesisesele kaupade kaugmüügi erikorda kasutatavate ettevõtjate koormuse vähendamiseks tuleks välja jätta kohustus väljastada sellise müügi puhul arve. Õiguskindluse tagamiseks selliste ettevõtjate jaoks tuleks kõnealuste kaubatarnete kohta määravate eeskirjade puhul selgelt sätestada, et neid kohaldatakse ka juhul, kui kaup on veetud või lähetatud kaudselt tarnija eest.
- 9) Erikorra kohaldamisala kaupade kaugmüügi puhul, mis on imporditud kolmandalt territooriumilt või kolmandast riigist, peaks piirduma üksnes kaupadega, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, millest alates nõutakse importimisel täielikku tollideklaratsiooni. Topeltnmaksustamise vältimiseks tuleks kasutusele võtta

käibemaksust vabastamine kaupade impordil, mis deklareeritakse kõnealuse erikorra alusel. Selleks et vältida konkurentsi moonutamist ühenduses ja mujal asuvate tarnijate vahel ning vältimaks maksutulu vähenemist, on vaja välja jätta imporditavate kaupade käibemaksust vabastamine väikese väärtusega väikesaadetiste puhul, mis on sätestatud direktiivis 2009/132/EÜ.

- 10) Maksukohustuslasel, kes kasutab kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditavate kaupade kaugmüügi erikorda, peaks olema võimalik määrata ühenduses asuv vahendaja, kes vastutab käibemaksu maksmise eest ja täidab erikorras sätestatud kohustusi tema nimel ja tema eest.
- 11) Liikmesriikide maksutulude kaitsmiseks peaks käesolevat erikorda kasutav ühenduseväline maksukohustuslane olema kohustatud määrama vahendaja. Kohustust ei kohaldataks, kui maksukohustuslast on nõuetekohaselt volitanud registreerimisliikmesriik või kui ta on asutatud riigis, kellega EL on sõlminud vastastikuse abi lepingu. Kõnealuste volituste puhul peaks kohaldama selgelt määratletud kriteeriumide ranget loetelu.
- 12) Selleks et tagada ühetaolised tingimused käesoleva direktiivi rakendamiseks seoses loetelu kehtestamisega kolmandatest riikidest, kellega liit on sõlminud vastastikuse abi lepingu, mis oma ulatuselt sarnaneb nõukogu direktiiviga 2008/55/EÜ⁵ ja nõukogu määrusega (EL) nr 904/2010⁶, tuleks rakendamise volitused anda komisjonile. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁷. Kuna kolmandate riikide loetelu on otseselt seotud halduskoostööga käibemaksu valdkonnas, on asjakohane, et komisjoni abistab halduskoostöö alaline komitee, mis on loodud määruse (EL) nr 904/2010 artikliga 58.
- 13) Seoses elektroonilise kaubanduse plahvatusliku suurenemisega ja selle tagajärjel kasvanud ühendusse imporditavate väikesaadetiste arvuga, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, peaksid liikmesriigid süstemaatiliselt lubama kasutada erikorda impordi käibemaksu deklareerimiseks ja tasumiseks. Kõnealust korda võib kohaldada juhul, kui kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditavate kaupade kaugmüügi erikorda ei kasutata ja kui lõpptarbija ei ole valinud impordi standardmenetlust vähendatud käibemaksumäära kohaldamiseks.
- 14) Käesoleva direktiivi sätete kohaldamise kuupäeva puhul tuleks, kui see on asjakohane, võtta arvesse aega, mis on vajalik käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalike meetmete kehtestamiseks ning selleks, et liikmesriigid saaksid kohandada oma käibemaksukohustuslasena registreerimise ning käibemaksu deklareerimise ja tasumise IT-süsteeme.
- 15) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt käibemaksukohustuste lihtsustamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ja seetõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse

⁵ Nõukogu 28. mai 2008. aasta direktiiv 2008/55/EÜ vastastikuse abi kohta teatavate lõivude, tollimaksude, maksude ja muude meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (ELT L 150, 10.6.2008, lk 28).

⁶ Nõukogu 7. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas (ELT L 268, 12.10.2010, lk 10).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamise volituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

- 16) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta⁸ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu selgitavat dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtivate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide esitamine on põhjendatud.
- 17) Seepärast tuleks direktiive 2006/112/EÜ ja 2009/132/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/112/EÜ muudatused, mis jõustuvad 1. jaanuaril 2018

Alates 1. jaanuarist 2018 muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ järgmiselt:

- 1) Artikkel 28 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 28

Kui maksukohustuslane, kes tegutseb enda nimel, kuid teise isiku eest, osaleb teenuste osutamises, sealhulgas juhul, kui selleks kasutatakse telekommunikatsioonivõrku, liidest või portaali, loetakse, et nimetatud teenuseid on saanud ja osutanud tema ise.“

- 2) Artikkel 58 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 58

1. Mittemaksukohustuslasele osutatavate järgmiste teenuste osutamise kohaks on kõnealuse isiku asukoht või selle puudumisel alaline asu- või elukoht või peamine elukoht:

- a) telekommunikatsiooniteenused;
- b) raadio- ja televisiooniringhäälinguteenused;
- c) elektrooniliselt osutatavad, eelkõige II lisas nimetatud teenused.

Kui teenuse osutaja ja saaja suhtlevad elektronposti teel, ei tähenda see iseenesest, et osutatav teenus on elektrooniliselt osutatav teenus.

2. Lõiget 1 ei kohaldata juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) teenuseosutaja asub või asukoha puudumisel omab alalist elu- või asukohta või peamist elukohta ainult ühes liikmesriigis;
- b) teenuseid osutatakse klientidele, kes asuvad mõnes teises liikmesriigis kui see, millele on osutatud punktis a;
- c) käibemaksuta koguväärtus ei ole teenuste jooksva kalendriaasta jooksul suurem kui 10 000 eurot või sellega võrdväärne summa liikmesriigi valuutas ning ei olnud seda ka eelmise kalendriaasta jooksul.

⁸ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

3. Kui kalendriaasta jooksul ületatakse künnis, millele on osutatud lõike 2 punktis c, kohaldatakse sealtmaalt alates lõiget 1.
 4. Liikmesriik, kelle territooriumil lõikes 2 osutatud teenuseosutajad asuvad või asukoha puudumisel omavad alalist elu- või asukohta või peamist elukohta, annab teenuseosutajale võimaluse valida, et teenuste osutamise koht määrataks lõike 1 kohaselt.
 5. Liikmesriigid võtavad kõik asjakohased meetmed, et jälgida, kas maksukohustuslane järgib lõikes 2 osutatud tingimusi.“
- 3) Artikkel 219 a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 219a

1. Arve väljastamise suhtes kohaldatakse V jaotise sätete kohaselt selle liikmesriigi eeskirju, kus on kaubarne tegemise või teenuste osutamise koht.
2. Erandina lõikest 1 kohaldatakse arve väljastamise suhtes järgmisi eeskirju:
 - a) selle liikmesriigi eeskirju, kus on kaubarne teostaja või teenuse osutaja asukoht või püsiv tegevuskoht, kust tarnet teostatakse või teenust osutatakse, või asukoha või püsiva tegevuskoha puudumisel liikmesriik, kus tarne teostajal või teenuse osutajal on alaline elu- või asukoht või peamine elukoht, juhul kui:
 - i) kaubarne teostaja või teenuste osutaja asukoht ei ole selles liikmesriigis, kus V jaotise sätete kohaselt on kaubarne tegemise või teenuste osutamise koht, või kui tema tegevuskoht kõnealuse liikmesriigi territooriumil ei osale kaubarne ega teenuseosutamises artikli 192a punkti b tähenduses, ning kui isik, kes on kohustatud tasuma käibemaksu, on isik, kellele kaup tarnitakse või teenuseid osutatakse.
 - ii) kaubarne tegemise või teenuste osutamise koht V jaotise sätete kohaselt ei ole ühenduses.
 - b) selle liikmesriigi eeskirju, kus kauba tarnija või teenuse osutaja, kes kasutab ühte erikordadest, millele on osutatud XII jaotise 6. peatükis, on käibemaksukohustuslasena registreeritud.

Kui kaupade tarnija või teenuse osutaja ei asu liikmesriigis, kus loetakse olevat kaubarne tegemise või teenuste osutamise koht, ja klient väljastab arve (endale arve koostamine) või kui ei rakendata XII jaotise 6. peatükis osutatud erikorda, kohaldatakse lõiget 1.

3. Käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse ilma, et see piiraks artiklite 244 ja 248 kohaldamist.“
- 4) Artikli 358a punkt 1 asendatakse järgmisega:
 - „1) „maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole ühenduses“ – maksukohustuslane, kelle ettevõtte asukoht ega püsiv tegevuskoht ei paikne ühenduse territooriumil;“
- 5) Artikli 361 lõike 1 punkt e asendatakse järgmisega:
 - „e) „tõend, et isiku ettevõtte asukoht ega püsiv tegevuskoht ei paikne ühenduse territooriumil;“
- 6) Artikli 369 lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Registreerimisliikmesriik määrab kindlaks tähtaja, mille jooksul maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole ühenduses, peab andmeid säilitama.“

7) Artikli 369k lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Registreerimisliikmesriik määrab kindlaks tähtaja, mille jooksul maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole ühenduses, peab andmeid säilitama.“

Artikkel 2

Direktiivi 2006/112/EÜ muudatused, mis jõustuvad 1. jaanuaril 2021

Alates 1. jaanuarist 2021 muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ järgmiselt:

1) Artikli 14 lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kaupade üleandmist ostu või müügi korral komisjonitasu ette nägeva lepingu alusel, sealhulgas juhud, kui selleks kasutatakse telekommunikatsioonivõrku, liidest või portaali.“

2) Artiklit 33 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Erandina artiklist 32 käsitatakse tarnija või otseselt või kaudselt tema eest tegutseva isiku poolt muust liikmesriigist kui lähetamise või veo sihtliikmesriigist lähetatud või veetud kaupade tarnekohana kohta, kus kaubad asuvad soetajale lähetamise või veo lõpus, kui on täidetud järgmised tingimused:“

b) lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

„kui kaup lähetatakse või veetakse kolmandalt territooriumilt või kolmandast riigist ning tarnija impordib selle lähetamise või veo sihtliikmesriiki, loetakse kaubad tarnituks selles liikmesriigis, tingimusel, et nende kaupadega seoses deklareeritakse käibemaksu XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorra alusel.“

3) Artikkel 34 jäetakse välja.

4) Artikkel 35 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 35

Artikli 33 sätteid ei kohaldata artikli 311 lõike 1 punktides 1–4 määratletud kasutatud kaupade, kunstiteoste, kollektiooni- ja antiikesemete tarnete ega ka artikli 327 lõikes 3 määratletud kasutatud veovahendite tarnete suhtes, mida maksustatakse käibemaksuga nendes valdkondades kehtiva erikorra kohaselt.“

5) Artikli 58 lõiked 2–5 jäetakse välja.

6) V jaotisele lisatakse 3a peatükk:

„3a PEATÜKK

Künnised maksukohustuslaste puhul, kes tarnivad artikli 33 lõikega 1 hõlmatud kaupu ja osutavad artikliga 58 hõlmatud teenuseid

Artikkel 59c

1. Artikli 33 lõiget 1 ja artiklit 58 ei kohaldata juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) kaubatarinja või teenuseosutaja asub või asukohta puudumisel omab alalist elu- või asukohta või peamist elukohta ainult ühes liikmesriigis;
- b) teenuseid osutatakse või kaupu lähetatakse või veetakse klientidele, kes asuvad mõnes teises liikmesriigis kui see, millele on osutatud punktis a;
- c) käibemaksuta koguväärtus ei ole käesolevate sätetega hõlmatud tarnete või teenuste jooksva kalendriaasta jooksul suurem kui 10 000 eurot või sellega võrdväärne summa liikmesriigi valuutas ega olnud seda ka eelmise kalendriaasta jooksul.

2. Kui kalendriaasta jooksul ületatakse künnis, millele on osutatud lõike 1 punktis c, kohaldatakse sealtmaalt alates artikli 33 lõiget 1 ja artiklit 58.

3. Liikmesriik, mille territooriumil kaup asub lähetamise või veo alguses või kus asuvad maksukohustuslased, kes osutavad telekommunikatsiooni-, raadio- ja televisiooniringhäälinguteenuseid ning elektroonilisi teenuseid, annavad maksukohustuslastele, kes tarnivad lõikele 1 vastavaid tooteid või teenuseid, õiguse valida, et selliste tarnete või teenuste asukoht määrataks kindlaks kooskõlas artikli 33 lõikega 1 ja artikliga 58.

4. Liikmesriigid võtavad kõik asjakohased meetmed, et jälgida, kas maksukohustuslane järgib lõikes 1 osutatud tingimusi.“

7) Artikli 143 lõikesse 1 lisatakse punkt ca:

„ca) selliste kaupade import, mille puhul käibemaks deklareeritakse XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorra alusel ning kui importiva liikmesriigi pädevale tolliasutusele esitatakse tarnija või artikli 369q kohaselt määratud tema eest tegutseva vahendaja käibemaksukohustuslasena registreerimise number hiljemalt impordideklaratsiooni esitamisel.“

8) Artiklisse 178 lisatakse punkt g:

„g) kui ta peab XII jaotise 6. peatükis 4. jao kohaldamise korral käibemaksu tasuma teenuse saaja või soetajana, peab tal olema arve või seda asendav dokument, mille on väljastanud erikorda kasutatav maksukohustuslane või, kui see on asjakohane, vahendaja, ning kus on selgelt kirjas makstud käibemaks ning artikli 369q alusel antud käibemaksukohustuslasena registreerimise number.“

9) Artikli 220 lõike 1 punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2) „artiklis 33 nimetatud kaubatarned, välja arvatud juhul, kui maksukohustuslane kasutab XII jaotise 6. peatüki 2. jaos sätestatud erikorda;“.

10) XII jaotise 6. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

**„Mittmaksukohustuslastele teenuseid osutavate või kaupade
kaugmüüvate ühenduseväliste maksukohustuslaste suhtes
kohaldatavad erikorrad“**

11) Artiklit 358 muudetakse järgmiselt:

a) punktid 1, 2 ja 3 jäetakse välja;

b) lisatakse punkt 3a:

„3a) „kaupade kaugmüük“ – selliste kaupade müük, mille tarnekohta reguleeritakse artikli 33 lõikega 1, ja selliste kaupade müük, mis sisalduvad saadetistes, mille

tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, mille tarnekohta reguleeritakse artikli 33 lõikega 2 või 3;”.

12) 2. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Teenuseid osutavate ühenduseväliste maksukohustuslaste suhtes kohaldatav erikord“;

13) Artiklisse 358a lisatakse punkt 3:

„3) „tarbimisliikmesriik“ – liikmesriik, mida peetakse V jaotise 3. peatüki kohaselt teenuste osutamise kohaks;“.

14) Artikkel 359 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 359

Liikmesriigid lubavad kasutada käesolevat erikorda maksukohustuslastel, kelle asukoht ei ole ühenduses ja kes osutavad teenuseid liikmesriigis asukohta omavale või seal alalist või peamist elukohta omavale mittemaksukohustuslasele. Käesolevat erikorda kohaldatakse kõikide selliste ühenduses osutatavate teenuste suhtes.“

15) Artikli 362 teine lause jäetakse välja.

16) Artikli 363 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) maksukohustuslane teatab kõnealusele liikmesriigile, et ei osuta enam selle erikorraga hõlmatud teenuseid;“

17) Artiklid 364 ja 365 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 364

Kõnealust erikorda kasutav maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole ühenduses, esitab registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt käibedeklaratsiooni iga kalendriaasta kvartali kohta, olenemata sellest, kas selle erikorraga hõlmatud teenuseid on osutatud või mitte. Käibedeklaratsioon esitatakse 30 päeva jooksul pärast deklaratsioonis nimetatud maksustamisperioodi lõppu.

Artikkel 365

Käibedeklaratsioonis märgitakse käibemaksukohustuslasena registreerimise number ja iga tarbimisliikmesriigi kohta, kus käibemaks tasumisele kuulub, maksustamisperioodil osutatud kõnealuse erikorraga hõlmatud teenuste käibemaksuta koguväärtus ning kogusumma vastava käibemaksumäära puhul. Samuti märgitakse deklaratsioonis kohaldatavad käibemaksumäärad ja kogu tasumisele kuuluva käibemaksu summa.

Kui käibedeklaratsioonis on vaja teha mis tahes muudatusi pärast käibedeklaratsiooni esitamist, lisatakse need muudatused järgmise deklaratsiooni hiljemalt kolme aasta jooksul alates kuupäevast, mil algne deklaratsioon oli vaja esitada vastavalt artiklile 364.“

18) Artikkel 368 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 368

Käesolevat erikorda kasutaval maksukohustuslasel, kelle asukoht ei ole ühenduses, ei ole õigust käesoleva direktiivi artikli 168 alusel käibemaksu maha arvata. Olenemata direktiivi 86/560/EMÜ artikli 1 punktist 1 tehakse talle tagasimakse vastavalt kõnealusele direktiivile.

Direktiivi 86/560/EMÜ artikli 2 lõikeid 2 ja 3 ja artikli 4 lõiget 2 ei kohaldata nende tagasimaksete suhtes, mis on seotud selle erikorraga hõlmatud teenustega.

Kui käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane sooritab tarbimisliikmesriigis samuti käesoleva erikorraga mittehõlmatud tegevust, milleks ta peab olema käibemaksukohustuslasena registreeritud, peab ta käesoleva korraga hõlmatud maksustatava tegevusega seotud käibemaksu artikli 250 kohaselt esitatavas käibedeklaratsioonis maha arvama.“

19) XI jaotise 6. peatüki 3. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Erikord ühendusesisese kaupade kaugmüügi ja teenuste puhul, mida tarnivad või osutavad maksukohustuslased, kelle asukoht on ühenduses, aga mitte tarbimisliikmesriigis“

20) Artiklit 369a muudetakse järgmiselt:

a) Lisatakse punkt 1a:

„1a „ühendusesisene kaupade kaugmüük“ – selliste kaupade müük, mis on lähetatud või veetud tarnija poolt või otseselt või kaudselt tema eest muust liikmesriigist kui kauba lähetamise või veo sihtliikmesriigist, mis on hõlmatud artikli 33 lõikega 1;“

b) lisatakse punkt 3:

„3) „tarbimisliikmesriik“ – liikmesriik, kus peaks vastavalt V jaotise 3. peatükile toimuma teenuste pakkumine, või kaupade ühendusesisese kaugmüügi puhul liikmesriik, kus kaupade lähetamine või vedu tarbijale lõpeb.“

21) Artiklid 369b ja 369c asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369b

Liikmesriigid lubavad käesolevat erikorda kasutada igal maksukohustuslasel, kes tegeleb ühendusesisese kaupade kaugmüügiga ja igal maksukohustuslasel, kelle asukoht ei ole tarbimisliikmesriigis ja kes osutab teenuseid mittemaksukohustuslasele, kelle asukoht või alaline elu- või asukoht või peamine elukoht on kõnealusel liikmesriigis. Käesolevat erikorda kohaldatakse kõikide selliste ühenduses tarnitavate kaupade ja osutatavate teenuste suhtes.

Artikkel 369c

Maksukohustuslane teavitab registreerimisliikmesriiki, kui ta alustab oma käesoleva erikorraga hõlmatud maksustatavat tegevust ning kui ta sellise tegevuse lõpetab või kui ta muudab oma tegevust sellisel viisil, et ta ei vasta enam käesoleva erikorra kasutamise tingimustele. Sellekohane teave saadetakse elektrooniliselt.“

22) Artikli 369d teine lõik jäetakse välja.

23) Artiklit 369e muudetakse järgmiselt:

a) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Registreerimisliikmesriik arvab maksukohustuslase erikorrast välja mis tahes järgmisel juhul:“

b) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kui maksukohustuslane teatab, et ta enam ei teosta kõnealusel erikorraga hõlmatud ühendusesisest kaupade kaugmüüki ja teenuste osutamist;“

24) Artiklid 369f ja 369g asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369f

Kõnealust erikorda kasutav maksukohustuslane esitab registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt käibedeklaratsiooni iga kalendriaasta kvartali kohta, olenemata sellest, kas selle erikorraga hõlmatud kaupade ühendusesisene kaugmüük või teenuste osutamine on toimunud või mitte. Käibedeklaratsioon esitatakse 30 päeva jooksul pärast deklaratsioonis nimetatud maksustamisperioodi lõppu.

Artikkel 369g

1. Käibedeklaratsioonis märgitakse artiklis 369d osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number, ja iga tarbimisliikmesriigi kohta, kus käibemaks tasumisele kuulub, maksustamisperioodil kõnealuse erikorraga hõlmatud müüdud kaupade ja osutatud teenuste käibemaksuta koguväärtus ning kogusumma vastava käibemaksumäära puhul. Samuti märgitakse deklaratsioonis kohaldatavad käibemaksumäärad ja kogu tasumisele kuuluva käibemaksu summa. Käibedeklaratsioon sisaldab ka varasemate maksustamisperioodidega seotud muudatusi.

2. Kui käesoleva erikorraga hõlmatud ühendusesisese kaugmüügi puhul lähetatakse või veetakse kaubad teistest liikmesriikidest peale registreerimisliikmesriigi, peab käibedeklaratsioon sisaldama ka sellise müügi koguväärtust iga liikmesriigi kohta, kust kaup on lähetatud või veetud, koos individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbriga või maksuviitenumbriga, mille on väljastanud iga asjaomane liikmesriik. Käibedeklaratsioon peab sisaldama kõnealust teavet iga liikmesriigi kohta, mis ei ole registreerimisliikmesriik, tarbimisliikmesriigi kaupa eraldi välja tooduna.

3. Kui maksukohustuslasel, kes osutab teenuseid käesoleva erikorra alusel, on lisaks registreerimisliikmesriigis asuvale püsivale tegevuskohale üks või mitu muud püsivat tegevuskohta, kust osutatakse teenuseid, peab maksukohustuslane käibedeklaratsioonis märkima iga liikmesriigi kohta, kus tal on tegevuskoht, tarbimisliikmesriigi kaupa eraldi välja tooduna selliste teenuste koguväärtuse koos individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbriga või selle tegevuskoha maksuviitenumbriga.

4. Kui käibedeklaratsioonis on vaja teha mis tahes muudatusi pärast käibedeklaratsiooni esitamist, lisatakse need muudatused järgmisse deklaratsiooni hiljemalt kolme aasta jooksul alates kuupäevast, mil algne deklaratsioon oli vaja esitada vastavalt artiklile 369f.“

25) Artikli 369h lõike 1 teise lõigu teine lause asendatakse järgmisega:

„Kui teenuseid on osutatud muudes valuutades, kasutab käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane käibedeklaratsiooni koostamisel maksustamisperioodi viimasel päeval kehtinud vahetuskurssi.“

26) Artikli 369i esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane tasub käibemaksu, viidates seejuures vastavale käibedeklaratsioonile, hiljemalt enne deklaratsiooni esitamise tähtaja möödumist.“

27) Artikkel 369j asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369j

Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane ei või kõnealuse erikorraga hõlmatud maksustatava tegevusega seoses käesoleva direktiivi artikli 168 alusel maha arvata

käibemaksu, mis on tekkinud tarbimisliikmesriigis. Olenemata direktiivi 2008/9/EÜ artikli 2 punktist 1 ja artiklist 3, tehakse talle tagasimakse vastavalt kõnealusele direktiivile.

Kui käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane sooritab tarbimisliikmesriigis samuti käesoleva erikorraga mittehõlmatud tegevust, milleks ta peab olema käibemaksukohustuslasena registreeritud, peab ta käesoleva korraga hõlmatud maksustatava tegevusega seotud käibemaksu artikli 250 kohaselt esitatavas käibedeklaratsioonis maha arvama.“

28) Artikli 369k lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane peab erikorraga seotud tehingute üle arvestust. Arvestusandmed peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et tarbimisliikmesriigi maksuhalduril oleks võimalik kontrollida käibedeklaratsiooni õigsust.“

29) XII jaotise 6. peatükile lisatakse IV jagu järgmiselt:

„4. jagu

Erikord selliste kaupade kaugmüügi puhul, mis on imporditud kolmandatest riikidest või kolmandatelt territooriumidelt

Artikkel 369l

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid, ilma et see piiraks muude ühenduse sätete kohaldamist:

- 1) „kolmandatest riikidest või kolmandatelt territooriumidelt imporditud kaupade kaugmüük“ – selliste kaupade müük, mis sisalduvad saadetistes, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot ning mille tarnekohta reguleeritakse artikli 33 lõikega 2;
- 2) „maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole ühenduses“ – maksukohustuslane, kelle ettevõtte asukoht ega püsiv tegevuskoht ei paikne ühenduse territooriumil;
- 3) „vahendaja“ – ühenduses asuv isik, kelle maksukohustuslane, kes tegeleb selliste kaupade kaugmüügiga, mis on imporditud kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest, on määranud isikuks, kes on kohustatud tasuma käibemaksu ning täitma käesolevas erikorras sätestatud kohustusi maksukohustuslase nimel ja eest.
- 4) „registreerimisliikmesriik“ –
 - a) kui maksukohustuslase asukoht ei ole ühenduses, siis liikmesriik, kellega ta otsustab ühendust võtta;
 - b) kui maksukohustuslase ettevõtte asukoht on väljaspool ühendust, aga tal on ühenduses üks või rohkem püsivat tegevuskohta, siis liikmesriik, mille kohta maksukohustuslane märgib, et ta kasutab seal käesolevat erikorda;
 - c) kui maksukohustuslase ettevõtte asukoht on liikmesriigis, siis see liikmesriik;
 - d) kui vahendaja ettevõtte asukoht on liikmesriigis, siis see liikmesriik;
 - e) kui vahendaja ettevõtte asukoht on väljaspool ühendust, aga tal on ühenduses üks või rohkem püsivat tegevuskohta, siis liikmesriik, mille kohta vahendaja märgib, et ta kasutab seal käesolevat erikorda;
- 5) „tarbimisliikmesriik“ – liikmesriik, kus lõpeb kauba lähetamine või vedu soetajale;

Artikkel 369m

1. Liikmesriigid lubavad käesolevat erikorda kasutada järgmistel maksukohustuslastel, kes tegelevad selliste kaupade kaugmüügiga, mis on imporditud kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest:

- a) iga ühenduses asuv maksukohustuslane, kes tegeleb selliste kaupade kaugmüügiga, mis on imporditud kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest;
- b) iga ühenduses asuv või mitteasuv maksukohustuslane, kes tegeleb selliste kaupade kaugmüügiga, mis on imporditud kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest, ja keda esindab ühenduses asuv vahendaja;
- c) iga ühenduses mitteasuv maksukohustuslane, kes tegeleb selliste kaupade kaugmüügiga, mis on imporditud kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest, ja keda on nõuetekohaselt volitanud registreerimisliikmesriik, kui on täidetud järgmised kriteeriumid:
 - i) tollialaste õigusaktide ja maksueeskirjade mis tahes tõsiste rikkumiste ja korduvate rikkumiste puudumine, sealhulgas maksukohustuslase majandustegevusega seotud raskete kuritegude puudumine;
 - ii) maksukohustuslase tõendus, et ta on võimeline oma tegevust ja kaubavoogu kõrgetasemeliselt haldama, kasutades asjakohast tolli- ja maksukontrolli võimaldavat äri- ja vajaduse korral ka veoandmete haldamise süsteemi;
 - iii) maksevõime, mis loetakse tõendatuks, kui maksukohustuslasel on hea finantsseisund, mis võimaldab tal oma kohustusi täita, võttes vajalikul määral arvesse asjaomase äritegevuse eripära.
- d) iga maksukohustuslane, kes asub kolmandas riigis, kellega liit on sõlminud vastastikuse abi lepingu, mis on oma ulatuselt sarnane nõukogu direktiiviga 2008/55/EÜ* ja nõukogu määrusega (EL) nr 904/2010, ja kes teostab kaupade kaugmüüki kõnealusest kolmandast riigist.

2. Komisjon võtab vastu rakendusakti, millega kehtestatakse kolmandate riikide loetelu, millele on osutatud käesoleva artikli lõike 1 punktis d. Kõnealune rakendusakt võetakse vastu kooskõlas määruse (EL) nr 182/2011 artiklis 5 osutatud kontrollimenetlusega ja selles tähenduses on komitee määruse (EL) nr 904/2010 artikli 58 alusel loodud komitee.

Artikkel 369n

Kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi puhul, mille puhul deklareeritakse käibemaks käesoleva erikorra kohaselt, tekib maksustatav teokoosseis ja käibemaks muutub sissenõutavaks tarnimise hetkel. Kaup loetakse tarnituks hetkel, mil makse on aktseptitud.

Artikkel 369o

Käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane või tema eest tegutsev vahendaja teavitab registreerimisliikmesriiki, kui tema tegevus selle erikorra raames algab, lõpeb või muutub sel määral, et see ei vasta enam käesoleva erikorra kasutamise tingimustele. Kõnealune teave edastatakse elektrooniliselt.

Artikkel 369p

1. Maksukohustuslane, kes ei kasuta vahendajat, esitab enne käesoleva erikorra kasutama hakkamist registreerimisliikmesriigile järgmise teabe:

- a) nimi;
- b) postiaadress;
- c) elektronpostiaadress ja veebisaidid;
- d) käibemaksukohustuslasena registreerimise number või riiklik maksuviitenumber.

2. Teave, mille vahendaja esitab enne, kui ta hakkab käesolevat erikorda kasutama ühe või mitme maksukohustuslase eest, sisaldab järgmisi andmeid:

- a) nimi;
- b) postiaadress;
- c) elektronpostiaadress ja veebisaidid;
- d) käibemaksukohustuslasena registreerimise number;
- e) tema poolt esindatavate maksukohustuslaste nimekiri, kus on ära toodud nende postiaadress, e-posti aadress ja veebisaidid ning käibemaksukohustuslasena registreerimise number või maksuviitenumber.

3. Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane või, kui see on asjakohane, tema vahendaja teatab registreerimisliikmesriigile esitatud teabe kõikidest muudatustest.

Artikkel 369q

1. Registreerimisliikmesriik omistab käesolevat erikorda kasutavale maksukohustuslasele individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrini ning teavitab teda sellest elektroonilisel teel.

2. Registreerimisliikmesriik omistab käesolevat erikorda kasutava maksukohustuslase eest tegutsevale vahendajale individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrini ning teavitab teda sellest elektroonilisel teel. Kui vahendaja tegutseb rohkem kui ühe maksukohustuslase nimel, kohaldatakse seda registreerimisnumbrit kõigi tema tegevuste puhul selle erikorra raames.

3. Lõigete 1 ja 2 kohaselt omistatud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit kasutatakse ainult käesoleva erikorra puhul.

Artikkel 369r

1. Registreerimisliikmesriik arvab maksukohustuslase registrist välja, kui:

- a) maksukohustuslane teatab registreerimisliikmesriigile, et ta ei tegele enam kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügiga;
- b) võib muul viisil eeldada, et kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüük on lõppenud;
- c) maksukohustuslane ei täida enam käesoleva erikorra kasutamiseks vajalikke tingimusi;
- d) maksukohustuslane rikub pidevalt käesoleva erikorra eeskirju.

2. Registreerimisliikmesriik arvab vahendaja registrist välja, kui:
 - a) kahe järjestikuse kalendrikvartali jooksul ei ole ta tegutsenud vahendajana käesolevat erikorda kasutava maksukohustuslase eest;
 - b) ta ei täida enam vahendajana tegutsemise tingimusi;
 - c) ta rikub pidevalt käesoleva erikorra eeskirju.

Artikkel 369s

Kõnealust erikorda kasutav maksukohustuslane või tema vahendaja esitab registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt käibedeklaratsiooni iga kalendriaasta kvartali kohta, olenemata sellest, kas kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüük on toimunud või mitte. Käibedeklaratsioon esitatakse 30 päeva jooksul pärast deklaratsioonis nimetatud maksustamisperioodi lõppu.

Kui käibedeklaratsioon on esitatud esimese löigu kohaselt, ei kehtesta liikmesriigid importimisel käibemaksu seisukohast mingeid täiendavaid kohustusi või muid formaalsusi.

Artikkel 369t

1. Käibedeklaratsioonis märgitakse artiklis 369q osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number, ja iga tarbimisliikmesriigi kohta, kus käibemaks tasumisele kuulub, maksustamisperioodil kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi käibemaksuta koguväärtus ning kogusumma vastava käibemaksumäära puhul. Samuti märgitakse deklaratsioonis kohaldatavad käibemaksumäärad ja kogu tasumisele kuuluva käibemaksu summa.

2. Kui käibedeklaratsioonis on vaja teha mis tahes muudatusi pärast käibedeklaratsiooni esitamist, lisatakse need muudatused järgmisse deklaratsiooni hiljemalt kolme aasta jooksul alates kuupäevast, mil algne deklaratsioon oli vaja esitada vastavalt artiklile 369s.

3. Vahendaja, kelle on määranud rohkem kui üks käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane, ei pea käibedeklaratsioonis eraldi täpsustama tarneid, mida tegi iga maksukohustuslane, kelle käibemaksu tasumise eest ta vastutab.

Artikkel 369u

1. Käibedeklaratsioon koostatakse eurodes.

Liikmesriigid, kes ei ole eurot kasutusele võtnud, võivad nõuda, et käibedeklaratsioon koostataks nende riigi valuutas. Kui teenuseid on osutatud muudes valuutades, kasutab käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane või tema vahendaja käibedeklaratsiooni koostamisel maksustamisperioodi viimasel päeval kehtinud vahetuskurssi.

2. Ümberarvestamisel kasutatakse vahetuskursse, mis Euroopa Keskpank on kõnealuse päeva kohta avaldanud, või kui selle päeva kohta ei ole kurssi avaldatud, siis järgmise avaldamispäeva vahetuskursse.

Artikkel 369v

Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane või tema vahendaja tasub käibemaksu, viidates seejuures vastavale käibedeklaratsioonile, hiljemalt enne deklaratsiooni esitamise tähtaja möödumist.

Makse kantakse üle eurodes pangakontole, mille on määranud registreerimisliikmesriik. Liikmesriigid, kes ei ole eurot kasutusele võtnud, võivad nõuda maksu tasumist pangakontole nende riigi valuutas.

Artikkel 369w

Käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane ei või kõnealuse erikorraga hõlmatud maksustatava tegevusega seoses käesoleva direktiivi artikli 168 alusel maha arvata käibemaksu, mis on tekkinud tarbimisliikmesriikides. Olenemata direktiivi 86/560/EMÜ artikli 1 punktist 1 ning direktiivi 2008/9/EÜ artikli 2 punktist 1 ja artiklist 3, tehakse talle tagasimakse vastavalt kõnealustele direktiividele. Direktiivi 86/560/EMÜ artikli 2 lõikeid 2 ja 3 ja artikli 4 lõiget 2 ei kohaldata nende tagasimaksete suhtes, mis on seotud selle erikorraga hõlmatud kaupadega.

Kui käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane on registreerimisliikmesriigis käibemaksukohustuslasena registreeritud muu kui käesoleva erikorraga mittehõlmatud tegevusega seoses, peab ta käesoleva korruga hõlmatud maksustatava tegevusega seotud käibemaksu artikli 250 kohaselt esitatavas käibedeklaratsioonis maha arvama.

Artikkel 369x

1. Käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane peab erikorraga seotud tehingute üle arvestust. Vahendaja peab arvestust iga maksukohustuslase kohta, keda ta esindab. Arvestusandmed peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et tarbimisliikmesriigi maksuhalduril oleks võimalik kontrollida käibedeklaratsiooni õigsust.

2. Lõikes 1 nimetatud arvestusandmed tuleb registreerimisliikmesriigile ja tarbimisliikmesriigile nõudmise korral elektrooniliselt kättesaadavaks teha.

Registreerimisliikmesriik määrab kindlaks tähtaja, mille jooksul maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole ühenduses, peab andmeid säilitama.

* Nõukogu 26. mai 2008. aasta direktiiv 2008/55/EÜ vastastikuse abi kohta teatavate lõivude, tollimaksude, maksude ja muude meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (ELT L 150, 10.6.2008, lk 28).“

30) XII jaotisele lisatakse 7.peatükk:

„7. peatükk

Erikord käibemaksu deklareerimiseks ja tasumiseks

Artikkel 369y

Kui isik, kellele imporditud kaubad, mis sisalduvad saadetistes, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, on saadetud, ei valinud kaupade impordi standardkorda, sealhulgas vähendatud käibemaksumäära kohaldamist vastavalt artikli 94 lõik 2, peab importiv liikmesriik lubama kaupa ühenduse territooriumil tollile esitaval isikul kasutada impordi käibemaksu deklareerimise ja tasumise erikorda seoses kaupadega, mille puhul lähetamine või vedu lõpeb kõnealuses liikmesriigis.

Artikkel 369z

1. Käesoleva erikorra puhul kohaldatakse järgmist:
 - a) isik, kellele kaup on saadetud, vastutab käibemaksu tasumise eest;
 - b) ühenduse territooriumil kaupa tollile esitav isik vastutab käibemaksu sissenõudmise eest isikult, kellele kaup on saadetud.
2. Liikmesriigid näevad ette, et isik, kes kauba ühenduse territooriumil tollile esitab, võtab asjakohased meetmed, et tagada korrektne käibemaksu maksmine isiku poolt, kellele kaup on saadetud.

Artikkel 369za

Erandina artikli 94 lõikest 2 kohaldatakse käesoleva erikorra kasutamisel importiva liikmesriigi harilikku käibemaksumäära.

Artikkel 369zb

1. Liikmesriigid lubavad, et käesoleva erikorra kohaselt laekunud käibemaks esitatakse elektrooniliselt igakuises deklaratsioonis. Deklaratsioonis näidatakse laekunud käibemaksu kogusumma vastava kalendrikuu jooksul.
2. Liikmesriigid nõuavad, et lõikes 1 nimetatud käibemaks makstakse impordile järgneva kuu lõpus.
3. Liikmesriigid tagavad, et käesolevat erikorda kasutavad isikud peavad selle erikorraga hõlmatud tehingute üle arvestust ajavahemiku jooksul, mille määrab importiv liikmesriik. Arvestusandmed peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et tarbimisliikmesriigi maksuhalduril oleks võimalik kontrollida käibedeklaratsiooni õigsust ning teha need importiva liikmesriigi nõudel elektrooniliselt kättesaadavaks.“

Artikkel 3

Direktiivi 2009/132/EÜ muutmine

Alates 1. jaanuarist 2021 jäetakse välja direktiivi 2009/132/EÜ IV jaotis.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad hiljemalt 31. detsembriks 2017 käesoleva direktiivi artikli 1 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad hiljemalt 31. detsembriks 2020 käesoleva direktiivi artiklite 2 ja 3 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad käesoleva direktiivi artikli 1 järgimiseks vajalikke sätteid alates 1. jaanuarist 2018.

Nad kohaldavad käesoleva direktiivi artiklite 2 ja 3 järgimiseks vajalikke sätteid alates 1. jaanuarist 2021.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 6

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*